

Jamsai

NEW YORK

เมื่อหนุ่มหล่อขอหัวใจ โดย (ขอใจ) มีคอนรักเป็นขอต้อนรับ

จนต้องทำขงใจให้ไม่พลอหรั้นใจไม่กับเขาดี!

ทดลองอ่าน

TIGGER

รบกวน

มารักที่

ถ้ามีใจ

ทดลองอ่าน

Mina เขียน
JOHANNROO ภาพ

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ลองอ่าน

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series

TIGGER สกวนมารักที่ถ้ามีใจ

Mina เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2361-7

ภาพประกอบ   ธีรานิตย์ ไชติกษิตติ (JOHANNDRÖ)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801
อีเมล editor@jamsai.com
เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 139 บาท

พิวฟูว

กระดาษกนอมสายตา

หัวใจสายตาคุณ

www.greenread.com

ทักทาย

เขาวงกตกันว่า 'เสื้อสองตัวอยู่ถ้าเดียวกันไม่ได้' แต่สำหรับนิยายเซ็ด 'Head U, Luv You' นั้น...มีเสื้ออยู่ร่วมถ้ากันถึง 'สี่' ตัว!!! ดังนั้นไม่ต้องบอกก็รู้ว่า มันจะวุ่นวายขนาดไหน >_<

สำหรับเล่มนี้มยอนนั่งภูมิใจเสนอเสื้อตัวสุดท้ายประจำถ้าเสื้อ (ห้อง) 666 ของหอพักเทียมฟ้า หรือ 'ทิกเกอร์' หนึ่งในสี่หนุ่มหล่อผู้มาพร้อมกับตำแหน่งเสดนักศึกษาระดับปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา จากเรื่อง 'TIGGER รบกวมนารักที่ถ้ามีใจ' ผลงานใหม่ล่าสุดของ 'Mina' ค้าาา ซึ่งใครที่ชื่นชอบหนุ่มหล่อขอทำประโยชน์เพื่อสังคม ต้องไม่พลาดหนุ่มคนนี้เลยคะ เพราะทิกเกอร์มีคุณสมบัติครบทั้งหล่อ ชอบกิจกรรม เทรนด์ดี ยิ้มหวาน กวนประสาท (เอ๊ะ หลังๆ เริ่มไม่ใช่) เรียกได้ว่าเป็นคนของประชาชนอย่างแท้จริง โดยในเรื่องนี้เสื้อหนุ่มของมยอนนั่ง (?) เนี่ยจะได้รู้จักกับสาวแก้มยู่ยาสวยบุญ ผู้สุดแสนจะซื่ออายุ...และกลัว (ที่จะรู้จักมักจี่) คนของประชาชนสุดๆ แต่ก็ดันไปเข้าตาทิกเกอร์สุดๆ เช่นกัน อ้ายยย >///<

เป็นคนของประชาชนก็จริงอยู่ แต่ทิกเกอร์ก็อยากเป็นคนของ 'คิตตี้' ด้วยเหมือนกัน แต่ว่างานนี้ทิกเกอร์จะกลายเป็นคนของคิตตี้ได้ยังไง มยอนนั่งต้องขออุบไว้ให้เพื่อนๆ ได้สัมผัสกับความน่ารัก สดใส พิถีพิถันในเล่มด้วยตัวเอง อยารอช้า! เปิดอ่านโลดตด ^o^

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยอนนั่ง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

รู้จัก นักเขียน

สวัสดีทุกคนคะ! โห น้ำตาจะไหลเลยจริงๆ ในที่สุดก็ได้กลับมาพบกับทุกคนอีกครั้ง หลังจากที่ยายหน้าหายตาไปนาน 55555 (ขำแบบสำนึกผิด) ดีใจมากๆ ค่ะที่ได้กลับมาจับงานเขียนอีกครั้ง แถมยังเป็นโปรเจกต์ที่ได้ร่วมเขียนกับนักเขียนอีกหลายท่านที่คุ้นเคยกันอยู่แล้วด้วย เย้! กลับมาคราวนี้ก็ขอเสิร์ฟเรื่องราวก๊ากก็ก น่ารัก ใสๆ ฟीलกู๊ด เป็นออเดิฟให้ทุกคนได้ลองกันก่อนนะคะ หวังว่าจะถูกใจทุกคนนี้

คิดถึงมากๆ ♥

ตามมาทักทายกับ Mina ได้ที่ :

<http://www.facebook.com/Minaaomamm>

Twitter&IG : @kkjaz

Mina

บทนำ

รายงานการประชุม งานกีฬาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ครั้งที่ 5/2562
วันจันทร์ที่ 6 สิงหาคม 2562
ณ ห้องประชุมชั้น 2 อาคารกิจกรรมนักศึกษา สโมสรนักศึกษา
(ส่วนกลาง)

กรรมการผู้มาประชุม

นายมัชฌิมา สติประทาน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ประธานกรรมการ

นางสาวสุกฤณา บักชีสกุล
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
กรรมการ

กรรมการผู้ขอลาประชุม

อาจารย์วิพัทธ์ นัยน์ตาสุกใส

อาจารย์ผู้ควบคุมดูแลหอพักเทียมฟ้า

ติดตามดูแลหอพักเทียมฟ้า

ผู้เข้าร่วมประชุม

นายศรียากร ตีรภูษานนท์ (ทิกเกอร์)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 1 (เฮดปี 1)

นายธนินชน วัชรินทร์ดีลิก (เลโอ)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 2 (เฮดปี 2)

นายภูมิพัฒน์ พิทยาสีทธากุล (พุ่ม่า)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 3 (เฮดปี 3)

นายอาณกร เหนือเมฆา (จាក់วัวร์)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 4 (เฮดปี 4)

นายสมิง อยู่พงษ์ไพร

เลขาธิการสโมสรนักศึกษาและผู้สวมชุดมาสคอตเสื้อ (พีโสก)

เริ่มประชุม เวลา 10.00 น.

นายรัชฌิมา สติประทาน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา กล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องปรับเปลี่ยนการถือธงของมาสคอตเสือ (พีโสก)
ในงานกีฬาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา

1.1 ประธานการประชุมแจ้งให้ทราบ ขอกล่าวขอบคุณแฮตชั้นปีที่ 1-4
ที่มาร่วมการประชุมเป็นครั้งที่ 5 โดยพร้อมเพรียง ในส่วนของการ
ให้มาสคอตเสือ (พีโสก) เปลี่ยนจากการถือธงมหาวิทยาลัยเป็นอาหารหรือสิ่งของ
ที่กำลังอินเทรนด์ในปัจจุบันเพื่อสร้างสีสันให้กับงานที่ยังตกลงกันไม่ได้ แม้จะ
ผ่านการประชุมมาแล้วถึงสี่ครั้ง อยากขอความร่วมมือให้หัวหน้าชั้นปีทุกคน
ร่วมแรงร่วมใจหาข้อสรุปให้ได้ในวันนี้

1.2 ประธานการประชุมแจ้งให้ทราบ ขอให้แฮตแต่ละชั้นปีทั้งสี่คน
เสนอไอเดียเกี่ยวกับอาหารหรือสิ่งของที่จะให้มาสคอตเสือ (พีโสก)
ถือในงานกีฬาสัมพันธ์ใหม่อีกครั้ง

มติที่ประชุม (ถลันใจ) รับทราบ

ความเห็นผู้จัดรายการประชุม จะเรียกมาทะเลาะกันรอบที่ 5
เพื่ออออ!!!!???

ระเบียบวาระที่ 2 (ครั้งที่ 1) ผู้เข้าร่วมประชุมเสนออาหารหรือสิ่งของ
สำหรับให้มาสคอตเสือ (พีโสก) ถือในงานกีฬาสัมพันธ์

2.1 ให้แฮตแต่ละชั้นปีเป็นผู้เสนอไอเดียอาหารหรือสิ่งของ

2.2 แฮตปี 1 (ทิกเกอร์) เสนอ 'ดัมเบลล์' (เทรนด์ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ)

แฮตปี 2 (เลโอ) เสนอ 'หม้อชาบู' (เทรนด์ของกินยอดฮิตที่โคตรอร่อย)

แฮตปี 3 (พุ่ม่า) เสนอ 'ซานมไซ่มุก' (เทรนด์เครื่องดื่มยอดฮิต)

แฮตปี 4 (จากัวร์) เสนอ 'ถ้วยรางวัล' (ไม่สนเทรนด์ แต่ต้องการกิมมิก

ที่แสดงออกถึงชัยชนะ)

2.3 แฮตปี 2 (เลโอ) โต้แย้งว่าถ้วยรางวัลไม่ถือเป็นของฮิต และ
การแข่งขันกีฬาควรเน้นการแสดงสปิริต ไม่ใช่การเอาชนะ

2.4 แฮตปี 4 (จากัวร์) ชี้แจงว่าถ้าการแข่งขันกีฬาไม่ต้องการชัยชนะ

ก็ไม่จำเป็นต้องแข่ง ให้ทุกคนยอมแพ้แต่แรก แล้วถอดคอปเป็นเพื่อนกันไปเลย
ยังง่ายกว่า พร้อมเสริมปิดท้ายว่าเพราะเฮตปี 2 (เลโอ) เล่นกีฬาไม่เอาไหน
จึงยกเอาเหตุผลเรื่องแข่งกีฬาเพื่อสปีดมาบังหน้า

2.5 เฮตปี 3 (พุ่ม่า) ชี้แจงว่าบรรยากาศวันงานกีฬาอาจเต็มไปด้วย
ความตึงเครียดจากการแข่งขันและอากาศร้อน จึงเสนอให้มาสคอตเสื้อ (พีโฮก)
ถือชานมไข่มุกเพื่อความผ่อนคลายและสดชื่น

2.6 เฮตปี 1 (ทิกเกอร์) หยิบกีตาร์ที่พกมาด้วยขึ้นมาดีดพร้อมตะโกน
ร้องเพลง 'หัวใจเสื้อ' เพลงประจำมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา ปลุกใจทุกคน
ให้รักใคร่ปรองดองกัน

2.7 เฮตปี 2 (เลโอ) และเฮตปี 4 (จากัวร์) เปลี่ยนมาถกเถียงกันเกี่ยวกับ
สโลแกน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ในเกมกีฬา

2.8 เฮตปี 3 (พุ่ม่า) เสนอให้ป้าแม่บ้านในห้องประชุมซื้อชาไข่มุกร้านดัง
ที่หน้าประตู 2 มาแจกจ่ายให้ทุกคนดื่มเพื่อดับความร้อนรุ่มในที่ประชุม

2.9 เฮตปี 1 (ทิกเกอร์) แจ้งป้าแม่บ้านว่าต้องการชานมหวานปกติ
ไซส์ L เพิ่มไข่มุกสองเท่า เฮตปี 3 (พุ่ม่า) ต้องการชานมหวานน้อย ไซส์ S
ใส่ไข่มุก เฮตปี 2 (เลโอ) และเฮตปี 4 (จากัวร์) อิมทิพย์จากการได้เถียง
ไม่ประสงค์รับเครื่องดื่มใดๆ

ระเบียบวาระที่ 2 (ครั้งที่ 2) ผู้เข้าร่วมประชุมเสนออาหารหรือสิ่งของ
สำหรับให้มาสคอตเสื้อ (พีโฮก) ถือในงานกีฬาสัมพันธ์

- 2.1 ให้เฮตแต่ละชั้นปีเป็นผู้เสนอไอเดียอาหารหรือสิ่งของ
- 2.2 เฮตทั้งสี่ชั้นยืนยันไอเดียเดิมของตน ไม่มีใครยอมลงให้ใคร

มติที่ประชุม (จำใจ) เห็นด้วย
ความเห็นผู้จัดรายการประชุม กรรมการถอนใจบ่อยมาก น่าจะ
อายุสั้นลงคนละ 10 ปีเห็นจะได้

ระเบียบวาระที่ 3 เลือกสิ่งของที่จะให้มาสคอตเสื้อถือ

3.1 ประธานการประชุมให้เสตชั้นปีที่ 1-4 โหวตเลือกอาหารหรือสิ่งของ
ที่แต่ละคนเสนอ

3.2 เสตทั้ง 4 คนต่างเลือกสิ่งของที่ตัวเองเสนอทำให้ตกลงกันไม่ได้

3.3 มีการโต้เถียงกันด้วยคำพูดเชือดเฉือนต่อหน้าประธานและ
กรรมการในที่ประชุมระหว่างเสตปี 2 (เลโอ) และเสตปี 4 (จากัวร์) พร้อมกับ
มีเสียงดีดกีตาร์และเสียงร้องเพลง 'หัวใจเสื้อ' จากเสตปี 1 (ทิกเกอร์)
เป็นชาวนด์แตรึคคอบาๆ สีหน้าเสตปี 1 (ทิกเกอร์) แลดูสากใจอยู่ในที่
รจจหะกำชัยชนะในการโหวต ส่วนเสตปี 3 (พุ่ม่า) นั่งดูขานมหวานน้อย
ไซส์ S ใส่ไข่มุก เอ่ยว่า 'ฮ้า อร่อย' ด้วยเสียงโมโนโทน พยายามดันทุรัง
เสนอไอเดียของตนอย่างแนบเนียน

3.3 นายสมิง อยู่พงไพร (ในฐานะผู้สวมชุดมาสคอตเสื้อ) ของดออกเสียง
เพื่อความสนุกในที่ประชุม

มติที่ประชุม ปวดหัวหนักมาก

ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม // ยืนพาราคณะเม็ด

ระเบียบวาระที่ 4 ประธานการประชุมออกโรงยุติความขัดแย้งในการประชุม

4.1 ให้มาสคอตเสื้อพี่โยกกลับไปถือธงมหาวิทยาลัยตามเดิม

มติที่ประชุม (กัดฟัน) รับทราบ

ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม ถ้ามพวกมันทำไม ถ้ามคนถือสิวะ!

ระเบียบวาระที่ 5 แจ้งบทลงโทษหัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 1-4

5.1 แจ้งให้ทราบเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ห้ามโต้แย้งใดๆ

นายจิรากร ตีรภูษานนท์ (ทิกเกอร์)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 1 (เฮดปี 1)

นายธนชน วัชรินทร์ดิถิก (เลโอ)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (เฮดปี 2)

นายภูมิพัฒน์ พิทยาสีทธากุล (พูม่า)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 3 (เฮดปี 3)

นายอาณกร เหนือเมฆา (จากัวร์)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 4 (เฮดปี 4)

เฮดชั้นปีทั้งสี่คนตามรายชื่อข้างต้นถูกส่งย้ายไปพักอยู่รวมกันที่ห้อง 666 หอพักเทียมฟ้าเป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม

หรือจนกว่าจะเกิดความสมัคสมานสามัคคีระหว่างกัน คำสั่งมีผลตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป

5.2 เปิดเพลงสามัคคีชุมนุมให้เฮดสี่ชั้นปีฟัง เพื่อกระตุ้นให้เกิดสามัญสำนึกด้านความสามัคคีในหมู่คณะ

มติที่ประชุม (โคตร) ไม่เห็นด้วย แต่ต้องปฏิบัติตาม
ความเห็นผู้จตุรายนการประชุม สมหน้าหน้ากะลาหัวเจาะ!

ระเบียบวาระที่ 6 เชิญทุกคนออกจากห้องประชุม

- 6.1 เฮดปี 1 (ทิกเกอร์) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าร่าเริง
- เฮดปี 2 (เลโอ) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าที่ยิ้มอ่อน
- เฮดปี 3 (พูม่า) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าที่มีคำถาม
- เฮดปี 4 (จากัวร์) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าอโหัง

มติที่ประชุม เดินออกทางใครทางมัน
ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม บาย!

มติของคณะกรรมการ

- ให้มาสคอตเสื้อ (พีไฮก) ถิ่นธงมหาวิทยาลัยตามเดิม
- เห็นชอบให้แฮตชั้นปีที่สี่คนย้ายไปพักร่วมกันที่ห้อง 666 หอพักเทียมฟ้า

มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา จนกว่าจะกลับมาสามัคคีกัน

เลิกประชุม เวลา 12.45 น.

นายสมิง อยู่พงษ์ไพโร
เลขาธิการสโมสรนักศึกษา
ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาวสฤณา ปักษ์สกุล
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

INTRO

'เสื้อสองตัวอยู่ถ้าเดียวกันไม่ได้ฉันใด การอยู่ร่วมกันอย่างสันติและสงบสุข
ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายฉันนั้น'

ผมรู้สึกเฉยๆ กับประโยคนี้อาตลอด แต่ว่าตอนนี้ผมเริ่มจะเชื่อมั่นแล้ว
ล่ะครับ

ผมยิ้มอย่างผู้ชนะ ขณะที่ยืนอยู่หน้าตู้เย็นและกำลังจ้องมอง
หน้าจอโทรศัพท์มือถือด้วยความภาคภูมิใจกับยูสเซอร์เนมและพาสเวิร์ด Wi-Fi
ในห้องพักของตัวเองที่หมายมั่นตั้งใจว่าจะเปลี่ยนมัน

'USER : HandsomeAllarea

PASSWORD : cantconnectwifi'

วะฮะฮ้า!

นี่คือชื่อที่ผมคิดเองทั้งหมดเลยครับ

ชื่อยูสเซอร์นี้ะตั้งจากความเป็นจริงของผมและรุ่มเมตอีกสามคนที่ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าหน้าตาของพวกเรานั้นช่างพีริเมียมขนาดไหน แต่ในส่วนของพาสเวิร์ดนี้ผมแค่อยากจะป่าวประกาศและกู้อองให้คนในห้องอีกสามชีวิตได้รู้ว่า...

กว่าจะต่อ Wi-Fi ในห้องได้สักทีมันลำบากยากเย็นซะเหลือเกินว้ยยย!

ซีท!

มานี้ครับทุกคน เดี่ยวผมจะเล่าอะไรให้ฟัง

เพื่อว่าจะยังมีคนไม่รู้ว่าคุณกลายเป็นผู้เคราะห์ร้ายที่น่าสงสารที่ต้องมาใช้ชีวิตอยู่ในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยร่วมกับรุ่นพี่อีกสามคนได้ยังไง

ผมชื่อทิกเกอร์ อายุ 19 ปี ตอนนี้อยู่ปี 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา และผมก็เป็นเฮดรุ่นของชั้นปี 1 ไม่ต้องสงสัยหรือถามหาที่มาที่ไปว่าผมมาทำหน้าที่นี้ได้ยังไงนะครับ เาเป็นว่าผมเป็นเด็กกิจกรรมมาตั้งแต่ไหนแต่ไร สมัยมัธยมทำมาหมดทุกอย่างแล้วที่ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับวิชาการ และกล้าพูดว่าทุกกิจกรรมในโรงเรียนทุกคนต้องได้เห็นหน้าผม ตั้งวงดนตรีกับเพื่อนก็เคยทำมาแล้ว รู้สึกเหมือนตัวเองเกิดมาเพื่อดำเนินยังงี้ก็ไม่วุ่นวายแหละครับ

บอกรุ่นพี่จริงๆ คนอะไร

จะว่าไม่ก็ได้นะ แต่มันก็เรื่องจริงทั้งนั้น ขนาดตอนเข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยใหม่ๆ ก็ยังโดนส่งไปประกวดเดือนคณะ ถึงผมจะขูดตาแหงนเดือนไป แต่ก็ชนะคะแนนปีอปปูล่าร์โหวตแบบขาดลอยเลยนะครับ

อย่างว่า...สูง ขาว ตี เล่นกีตาร์ได้แบบผม มันก็คงเป็นไทป์ที่สาวไทยยังนิยมอยู่นะนะ

เฮ้อ~ ช่วยไม่ได้จริงๆ เรื่องนี้

เอ๊ะ เดียวก่อนนะครับ ตอนนี่เรื่องนี้นั้นไม่ใช่ประเด็นเท่าไร ประเด็นที่ผมจะเล่ามันอยู่ที่เด็กปี 1 แบบผมกำลังโดนรังแกต่างหาก!

ก่อนหน้านี่แฮดรุ่นแต่ละชั้นปีถูกเรียกไปประชุมเรื่องกีฬามหาวิทยาลัย เรื่องที่คุยจริงๆ มันก็ออกจะค่อนข้างไร้สาระอยู่นะครับผมว่า มันก็แค่ทุกปีจะมีมาสคอตประจำมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นมาสคอตเสือ (มีชื่อด้วยนะ ชื่อว่าพีโกลน่ารักมัยละครับ) ถือจริงในงานกีฬามหาวิทยาลัย แล้วพวกผมก็อยากจะสร้างความแปลกใหม่ให้กับงานกีฬาครั้งนี้บ้าง โดยการให้พีโกลถืออย่างอื่นที่ไม่ใช่ธงแทน

เรื่องมันก็มีอยู่แค่นี้ แต่กลายเป็นเถียงเรื่องของที่จะใช้ถือกันใหญ่โตมโหฬารราวกับเป็นปัญหาระดับชาติ จนสุดท้ายก็โดนคำสั่งจากเหล่าอาจารย์และคนบดีให้พวกผมทั้งหมดย้ายมาอยู่ด้วยกันที่หอของมหาวิทยาลัยแทน!

งนิดหน่อย แต่ไม่เข้าใจมากๆ ครับ

เหตุผลที่เบื่อบบบอกมาเป็นเพราะอยากให้พวกผมสมานฉันท์กันเข้าไป และถ้าหากมีอะไรจะได้คุยกันสะดวกหรือปรึกษากันได้เลย พวกผมทั้งสี่คนถูกจับยัดให้มาอยู่ด้วยกันที่หอพักเทียมฟ้า ซึ่งเป็นตึกเก่าที่ทางมหาวิทยาลัยรีโนเวตใหม่

แต่จริงๆ มองภาพรวมก็ไม่ได้แย่อะไรนะครับ แล้วก็มึนนักศึกษาอยู่เยอะมากด้วย

หอที่นี่มีทั้งหมด 12 ชั้น ชั้น 1-6 สำหรับนักศึกษาชาย ชั้น 7-12 สำหรับนักศึกษาหญิง และห้องที่ผมได้ก็อยู่บนชั้น 6 ซึ่งมันเคยเป็นห้องสำหรับนักเรียนแลกเปลี่ยนมาก่อนหน้านี้ ความพิเศษของมันที่ไม่เหมือนห้องอื่นคือการที่มันเป็นห้องขนาดใหญ่ที่มีห้องนั่งเล่นไว้ใช้ร่วมกัน และมีห้องนอนและห้องน้ำที่แยกส่วนตัวสำหรับคนสี่คนครับ นอกจากนี้พวกผมยังมี Wi-Fi ที่รวมเงินกันซื้อเอาไว้ใช้ส่วนตัวในหอโดยไม่ต้องพึ่งของหอด้วย

ฟังดูเหมือนสะดวกสบายไม่มีปัญหาอะไรใช่ไหม แต่เชื่อมั๊ยว่าปัญหาที่มันทำให้ผมหงุดหงิดอยู่ทุกวันก็เกิดจากไอ้ Wi-Fi เนี่ยแหละครับ!

ส่วนตัวผมไม่ได้มีปัญหากับใครเป็นพิเศษนะ ผมนะไหลแกงจะตายไปแต่ไม่รู้บางคนไปแค้นกันมาตั้งแต่ชาติปางไหน ถึงได้ชอบเปลี่ยนยูสเซอร์กับ

รหัส Wi-Fi กันอยู่นั้น

แล้วไอ้ผมนี่กลับมาห้องที่ไรก็เข้ารหัสไม่ได้ทุกที --

แอ็ด~

ไม่ทันขาดคำหนึ่งในรุ่นพี่ผู้เป็นเพื่อนร่วมห้องของผมก็เปิดประตูออกมาจากห้อง ผมหันไปมองคนที่เดินทำหน้าที่อื่นออกมาจากห้องนอนตัวเอง เขาสวมเสื้อกับกางเกงวอร์มตัวคุ่นตาพร้อมกับถือถ้วยมาดำคัพที่เปิดกินไปแล้วไว้ในมือ

"ไง เพิ่งกลับมาหรอ"

คนนี่ชื่อพี่พูมา เป็นเฮดของชั้นปี 3 ผมเห็นผู้หญิงในคณะผมก็คิดว่าพี่เขาพอประมาณ เหมือนใครๆ จะเข้าใจว่าพี่พูมาเป็นพวกหล่อเพอร์เฟกต์ อาจจะเพราะเรียนอยู่ภาคอินเตอร์ด้วยมั้ง ภาพลักษณ์ถึงได้ดูสูงส่งปานนั้น ทั้งที่จริงๆ สภาพเวลาอยู่ห้องนี้ไม่ได้ใกล้เคียงกับคำนั้นเลยครับ --

"ผมเพิ่งกลับมาครับพี่"

"กลับดึกเหมือนกันนะ" พี่พูมาเดินไปยังซิงก์ล้างจาน แยกเส้นบะหมี่ที่เหลืออยู่ออกใส่ถุงขยะ แล้วเทน้ำที่เหลือในถ้วยมาดำคัพทิ้ง

เป็นระเบียบเรียบร้อยดีเหลือเกิน ถ้าเป็นผมคงวางถ้วยมาดำคัพไว้เฉยๆ แบบนั้นนั่นล่ะ

แล้วเชื่อมั๊ย ถ้าผมทำแบบนั้น ไอ้พี่จ่ากักรักกลับมาเห็นจะต้องสาปแช่งถ้วยมาดำคัพนี้แน่ๆ ^_^

พี่จ่ากักรที่ผมพูดถึงคือเฮดของชั้นปี 4 รายนั่นนะชั้นกว่าของคำว่าเนียบของเนียบอีก เจ้าระเบียบ รักสะอาดจนผมอยากกราบกรานแทบทำขอบอยู่คนเดียว ไม่ค่อยสูงส่งกับใครจนเหมือนมีรังสีอะไรบางอย่างแผ่ออกมารอบตัวทำให้คนไม่กล้าเข้าใกล้ ก็คิดเอาแล้วกันครับ ทั้งๆ ที่พี่เขาออกจะหน้าตาหล่อเหลาขนาดนั้น แต่กลับไม่มีผู้หญิงคนไหนกล้าเข้าหาเลยจริงๆ อย่างว่าแต่ผู้หญิงเลย ขนาดผมอยู่ห้องเดียวกันแท้ๆ ยังคุยกันแทบนับคำได้ไฉ่

"ผมไปหาเพื่อนมาครับพี่" ผมพูดกลางเบ็ดเตล็ดเย็นหาอะไรกินยามดึก

จริงๆ ก็กินข้าวมาแล้วจากข้างนอก แต่กลับมาห้องที่ไรทำไมหิวทุกที

ก็ไม่รู้

โ๊ะโ๊ะ...ใครซื้อโยเกิร์ตมาครับ

ถ้าไม่เป็นการรบกวน ผมขอเยี่ยมกินก่อนแล้วกันนะ (')

"ต่อ Wi-Fi ได้ใช่ไหม อ้นล่าสุดอยู่บนกระดานไวท์บอร์ด" ผมหยิบโยเกิร์ตออกมาจากตู้แล้วซ่อนไว้ด้านหลัง ดีที่พี่พุ่มมาได้ส่งสวัสดีอะไรผมเพราะกำลังกระดกขวดน้ำเปล่าดื่มอยู่

"ได้แล้วครับพี่ เปลี่ยนบ่อยจนผมงงแล้วเนี่ย"

"เลโอนั่นแหละเปลี่ยนบ่อย"

คนที่พี่พุ่มกำลังกล่าวถึงคือพี่เลโอ เฮดชั้นปี 2

และใช่ครับ...นี่ก็หนึ่งในเพื่อนร่วมห้องของผม ถ้าถามว่าผมคุ้นเคยกับใครได้มากที่สุดก็คงจะเป็นพี่เลโอนี่แหละครับ ผมรู้สึกว่ามันคนไหนก็เหมือนกัน หน้าตาก็หล่อสาวหลงเหมือนกัน อารมณ์ขันพอประมาณ แม้ว่าผมจะเอือมระอากับความตลกหน้าตายของพี่เขาอยู่หลายครั้งก็ตาม

ปกติกลับมาห้องที่ไรต้องเจอนั่งเล่นอยู่ในห้องนั่งเล่น แต่วันนี้ไปไหนก็ไม่รู้

"เข้าได้แล้วครับ เชื่อมั้ยว่าผมเข้าไม่ได้มาสองวันแล้ว"

"นายต้องคอยเช็กบนไวท์บอร์ด"

"-_" พี่พุ่มมาพูดกับผมแค่นั้นแล้วก็เดินกลับเข้าห้องตัวเองไป

ถามจริงๆ เอะ...

ทำไมผมต้องมาเป็นคนรับกรรมเรื่อง Wi-Fi เพราะพวกพี่ๆ เขาเล่นสงครามประสาทกันด้วยวะ รู้มั้ยว่าการไม่มี Wi-Fi ในยุคนั้นใช้ชีวิตยากลำบากขนาดไหน

ผมเดินถือโยเกิร์ตกลับเข้ามาในห้องตัวเองพลงเอาโทรศัพท์มือถือถือขึ้นมาดูอีกครั้ง หน้าจอยังคงค้างอยู่หน้ายูสเซอร์เนมและรหัส Wi-Fi ที่อยากเปลี่ยน

ตอนนี้อำนาจในการเปลี่ยนอยู่แค่ปลายนิ้วผมเท่านั้น...

เออะ...

'USER : HandsomeAllarea

PASSWORD : cantconnectwifi'

รอบนี้ถึงตามมบ้างแล้วล่ะครับพวกพี่ๆ ขอเปลี่ยนบ้างแล้วกันครับ
อยู่กับดีๆ ไม่เป็นไข่ม้อย ถึงเปลี่ยนกันอยู่ได้!
แล้วคนระดับผมนะ...ไม่มีทางเปลี่ยนแบบธรรมดาเฉยๆ แน่นอน
หึๆ อยากรจะบ่องปากหัวเราะดั่งๆ ยังไงก็ไม่วู้ลึครับ
ก็แค่หวังว่านับจากนี้พวกพี่ๆ จะใช้อินเตอร์เน็ตในห้องกันได้ล่ะครับ
☺

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160623617.html>